

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

- I. Proponitur Epiphanij sententia de Origenis Tetraplis, Hexaplis, & Octaplis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

A I. **GAMVS** jam de Tetraplis, Hexaplis, & Octaplis, Origenianorum operum omnium nobilissimis & laudatissimis : quorum rationem cum accuratissime Epiphanius triderit in libro De ponderibus & mensuris , hujus præcipue vestigia persequi decet. Collegat jam ante Adamantius Interpretationes Scripturæ à Senioribus Septuaginta, Aquila, Theodotione, & Symmacho clucubratus. Quintam præterea & Sextam Editionem commodum natus est , quas in angulis quibusdam occultas investigasse ipsum & in lucem edidisse scribit Eusebius. Athanasius vero in Synopsi docet imperante Caracalla , in dolis Hierichunte repertam fuisse Quintam à studioso quodam ex iis qui erant Hierosolymæ ; Sextam vero sub Alexandro Mammæ Nicopoli ad Actium B quodam Origenis discipulo. Idem propemodum habet Epiphanius in libro De ponder. & mens. cap. 18. additique priorem è tenebris fuisse erutam septimo Caracallæ anno. Fallitur Cedrenus , qui utramque Hierichunte inventam fuisse narrat.

Ex iis sex Interpretacionibus, & Ebraico exemplari, Tetrapla sua, Hexapla, & Octapla Origenes concinnavit. Ac Tetrapla quidem, quæ Hexapis tamen tempore posteriora fuerunt, quatuor constabant Editionibus per columnas dispositis, prima Aquila, secunda Symmachi, tertia Septuaginta Senum, & postrema demum Theodotionis. Interpretationem $\frac{3}{4}$ tertio loco posuit, ut ad eam, quam omnium existimat esse accuratissimam, reliquæ facilius exigi & examinari possent. Hexapis hæ ipsæ interpretationes quatuor, eodem ordine collocatae, cum Ebraico exemplari, Ebraicis descripto literis, & eodem Græcis characteribus exarato continebantur. Prior occurrebat columna Ebraica Ebraice depicta; at quæ contextum Ebraicum Græcis exaratum literis exhibebat, interpretationi Aquila proxime conjungebatur. Subiuncta autem post sex illas columnas Hierichuntina Editione, quam Quintam appellavit Origenes, & numeri quinarij nota ē insignivit; & post Hierichuntinam Nicopolitanam, quam vocavit Sextam, & $\frac{7}{4}$ notavit, Octapla existebant. Hæc fere Epiphanius loco laudato: quæ ut clariora sint, primam Geneseos versionem, prout in Tetraplis, Hexaplis, & Octaplis disposita fuit, depingemus.

DIAGRAMMA

D TETRACLORVM, HEXACLORVM, ET OCTACLORVM

II. Hac habet, inquam, Epiphanius in libro De ponder. & mens. cap. 19. præterquam quod spectat ad columnarum Ebraicarum situm: nam ex aliis quibusdam Epiphanij locis existimare posfit aliquis contextum Ebraicum Gracis notatum characteribus priore loco fuisse. Hujusmodi ille est ex Hær. 64. cap. 3. ὃ τὸν τε περὶ αὐτὸν θυματικὸν ἴδιον μητρὸν συγ-
αράξειν τὸν εἰπούσον, οὐχί, συμπλέκειν. Τὸν τε ἀλιθουνταντὸν δοῦ, καὶ Στρόφιαν τοῦ, πέμπει τον τοῦ
τον εὐαγγελίου, μηδὲ πλάστοντος ἐγένετο λέπτων τοῦ εἰσογείναι, Καὶ αὐτὸν τὸν τοῦ σούσαλον. Καὶ πλάσταντον
τὸν αὐτοὺς διηγένετο στάλις γενικῶν. Καὶ αὐτῶντος εἰσερχομένης τῷ τοῦ λεξινοῦ, εἰλικρινεῖς δι (sic enim
lego, non inlittere) τῷ γεράμματος ινέσαι πάλιν παντούς οὐδείσαν. Ende primum studiū in unum